

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.669/2023/3.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Krusslák Katalin pártfogó ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperesek:

I.r. alperes, I.r. alperes címe – I. rendű

II.r. alperes, II.r. alperes címe – II. rendű

III.r. alperes, III.r. alperes címe – III. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Hübler Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe; ügyintéző: dr. Hübler Katalin Teréz ügyvéd – az I. és III. rendű alperesek képviseletében

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 40.P.20.522/2022/33.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az állam által viselendő eljárási illeték összegét 108.000 (száznolcezer) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

144.000 (száznegyvennégyezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Dr. Krusslák Katalin pártfogó ügyvéd (ügyvéd címe) díját a felperes köteles viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az I-II. rendű alperes a számú Társasház IX. emeleti lakói, szomszédok. A III. rendű alperes az I. rendű alperes gyermeke, aki édesanyja révén gyakorta megfordul a társasházban.

A felperes és az alperesek között az elmúlt évek során konfliktusos helyzet alakult ki, mellyel összefüggésben az alperesek a felperesre vonatkozó, indulatos közléseket tettek.

[2] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek megsértették a becsületét, jóhírnevét és magánélet zavartalanságához fűződő személyiségi jogait, kérte az alperesek eltiltását a további jogsértéstől és személyenként 100.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezésüket.

Előadta, hogy az I. rendű alperes azon közléseivel, hogy „Ez úgy hülye, ahogy van. Ne menjetek vele egy liftben.”, „Hülye.” (2020. március 29.), „Te hülye barom.” (2020. november 8.), „Hülye” (2021. május 24.) megsértette a becsületét, azzal, hogy 2019. augusztus 5-én az intézkedő járőrnek azt állította, hogy a legtöbb lakót jelentéktelen dolgok miatt bejelentette, őt magát azért, mert az unokája örömeiben megemelte a hangját, valamint az egyik légitársaságot is bejelentette, mert annak repülői a lakása felett repülnek el és kérelmezte, hogy a repülőgépeknek módosítsák az útvonalát, továbbá 2020. november 8-án azt állította szabálysértési eljárásban, hogy szándékosan provokálta, és ezért mondta neki, hogy „hülye barom”, megsértette a jóhírnevét, mivel a közlések valótlanok és sérelmesek voltak rá nézve, és valamennyi közlésével a magánélete zavartalanságához fűződő személyiségi jogát is megsértette.

A II. rendű alperes 2020. március 11-én azzal sértette meg becsületét, hogy azt mondta rá: „rohadt paraszt majom kurva”, annak valótlan közlésével a szabálysértési eljárás keretében,

hogy őt szándékosan provokálta, köztük szóváltás volt, és a II. rendű alperes felé köpött, megsértette a felperes jóhírnevét és valamennyi közléssel a magánélete zavartalanságához fűződő személyiségi jogát is.

A III. rendű alperes 2020. március 29-én a „kurva anyád” kijelentést tette felé, mellyel megsértette a felperes becsületét. 2021. március 17-én annak a valós ténynek a Facebookon történt közlésével, hogy vele szemben birtokvédelmi eljárást kezdeményezett, de ezt abban a hamis színben tüntette fel, hogy azt a fia sírása miatt tette, megsértette a jóhírnevét, mivel a birtokvédelmi eljárás kezdeményezésének oka ettől eltérő volt (a felperes állítása szerint a III. rendű alperes a társasházi folyosót műhelynek használta, bepisztította, zajongott, és felszólítás ellenére sem hagyott fel mindezzel). Ezt meghaladóan valótlanul állította, hogy nem tud közösségben élni, nem tanulta meg gyermekkorában. Azt a valós tény, hogy be- és feljelentéseket tett szomszédaival szemben akként adta elő a valóságot hamis színben feltüntetve, hogy „lehetetlen be- és feljelentéseket tesz legalább másik 5 szomszéd életét „vidámabbá téve”. Szabálysértési eljárásban azt a valós tény, hogy ingerelte a köhögés a III. rendű alperes és családja jelenlétében, abban a hamis színben tüntette fel, hogy megvárva míg a III. rendű alperes és családja mellé ér, szándékosan leköhögte, ezzel provokálta őket, megsértette a felperes jóhírnevét, továbbá valamennyi közlésével a magánélete zavartalanságához fűződő személyiségi jogát is.

Kérte figyelembe venni, hogy a közlések a társasházközösség előtt vagy a tudomásukra jutva hangzottak el, így lejáratva őt. Az alperesek vele szemben tanúsított jogsértő magatartása indokolatlan, ezért az alperesek nem mentesülhetnek az általa kért jogkövetkezmények alól.

[3] Az alperesek a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérték. Arra az esetre, ha a bíróság a jogsértéseket egészben vagy részben megállapítaná, a sérelemdíj iránti igény elutasítását kérték.

Előadták, hogy a közléseket a felperestől származó sérelmes előzményeket követően, felperesi provokációra tették, illetve azok kontextusa nem a valóságnak megfelelően került előadásra a felperes részéről.

Hivatkoztak arra is, hogy a felperes által kezdeményezett birtokvédelmi eljárások nem eredményezték az elmarasztalásukat, és a felperes notóriusan bejelenti, feljelenti szomszédait, köztük őket is, mindennapos viselkedése a társasház lakói számára elviselhetetlen, illetve a közvetlen szomszédok számára komoly terhet jelent. A III. rendű alperes ugyan nem szomszédja a felperesnek, azonban az I. rendű alperesre tekintettel sok időt tölt el a társasházban.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek 15 napon belül 250.000 forint ügyvédi munkadíjat áfa mentesen, mint perköltséget.

Megállapította, hogy a felperes pártfogó ügyvédjének munkadíját a felperes köteles viselni.

Rögzítette, hogy az eljárás 18.000 forint feljegyzett illetékét a felperes személyes költségmentessége folytán a Magyar Állam viseli.

Határozatának indokolásában hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdésére, a 2:45. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a Kúria PK 12. számú állásfoglalására.

Rögzítette, miszerint az alperesek nem vitatták a sérelmezett közlések kapcsán, hogy azok elhangzottak a részükről.

Az egyes közléseket a könnyebb áttekinthetőség érdekében alperesek szerint rendszerezte.

Az I. rendű alperes sérelmezett közlései a becsülethez fűződő személyiségi jog sérelme vonatkozásában „Ez úgy hülye, ahogy van.”, „Ne menjetek vele egy liftben.” „Hülye” „Te hülye barom.” közlések tekintetében rögzítette, hogy a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság 01811/1074-5/2021. szabs. határozatában szabálysértés elkövetése miatt az I. rendű alperest figyelmeztetésben részesítette. Ez azonban a bíróságot csak annyiban köti, hogy az alperes által sem vitatottan a közléseket megtette.

A közlések becsületsértő jellegének vizsgálata során figyelemmel volt arra, hogy a felperes és az I. rendű alperes között milyen viszony állt fenn a közlés megtételekor, annak volt-e előzménye. Tanú1, valamint Tanú2 és Tanú3 tanúvallomása alapján azt állapította meg, hogy a felperes az egyébként egyszerű megbeszélés útján elsimítható összeütközések esetében is azonnal rendőrt hív. A társasház lakói a felperest konfliktusos személyiségnek tartják, aki generálója a vitáknak, nem pedig azokba alaptalanul bevont személy. A felperes, valamint az I. rendű alperes viszonyában értelmezve ezen közléseket arra jutott, hogy azok nem érik el a sérelem azon fokát, hogy azok személyiségi jogsértők legyenek. Maga a közlés nem tekinthető a jelenlegi közbeszédben súlyos, megalázó, kifejezetten bántó közlésnek, a véleményformálás pedig így nem alaptalanul történt, a felperes összeférhetetlen magatartást tanúsít a konfliktusok kezelése kapcsán.

A jóhírnév megsértése vonatkozásában arra az álláspontra helyezkedett, hogy az I. rendű alperesnek a hatóság előtt tett közlései valósága az adott eljárásban bírálandók el, ugyanakkor ezek az I. rendű alperes véleményét, meggyőződését tartalmazó közlések, nem pedig tényállítások. Az I. rendű alperes a helyszínen intézkedő rendőrrel köteles közölni a saját tudomását, ezzel segíteni a hatóság munkáját. Az I. rendű alperes a saját álláspontját közölte, emiatt hátrány nem érheti. A személyiségi jogi per alapja nem lehet olyan véleménynyilvánítás, amely hatósági eljárásban előadott vélemény, álláspont.

A magánélet zavartalanságához fűződő személyiségi jog megsértése körében, figyelemmel a korábban kifejtettek alapján arra jutott, hogy az I. rendű alperesi közlések nem sértik a felperes ezen személyiségi jogát. A felperes maga is hasonló súlyú közlésekkel, emellett a rendőrség kihívásával, videófelvevételek készítésével avatkozik be az I. rendű alperes magánéletébe. Általánosságban nem jelenthető ki, hogy a felperes azért készíthet engedély kérése nélkül kép- és hangfelvételt az I. rendű alperesről, hogy a jövőben azokkal igazát bizonyítsa. Az a felperesi hozzáállás, hogy eleve videófelvevételre készüljön, várja az egyes konfliktusok kirobbanását, olyan magatartás, amit értékelni szükséges az I. rendű alperes magatartásának vizsgálata során is.

A II. rendű alperes közlései közül a becsülethez fűződő személyiségi jog megsértése vonatkozásában a „rohadt paraszt majom, kurva” közlés általában alkalmas a becsület megsértésére, figyelemmel annak durvaságára. A II. rendű alperes esetében azonban a már korábban kifejtettek alapján, különösen mivel a felperesnek a társasházközösségben már korábban rendkívül negatív volt a megítélése, ezért nem alkalmas a társadalmi megítélésének további hátrányos változtatására. A közlés jogsértő jellegének vizsgálata körében figyelemmel szükséges lenni a felperes már korábban rögzített magatartásaira, hozzáállására, valamint a konfliktusokban mutatkozó kölcsönösségre.

A jóhírnévhez fűződő személyiségi joga megsértése vonatkozásában visszautalt az I. rendű alperes esetében kifejtettekre.

A magánélet zavartalansága kapcsán is visszautalt az I. rendű alperes ellen előterjesztett igény tekintetében rögzítettekre.

A III. rendű alperes közlései közül a „kurva anyád”, általánosan a becsület megsértésére alkalmas, azonban értékelte azt, hogy a III. rendű alperes az I. rendű alperes fia, ezért értelemszerűen az édesanyja, valamint a felperes közötti konfliktus ténye előtte ismert, továbbá a III. rendű alperes ezen közlést olyan időszakban tette, amikor a Covid-járvány fokozott aggodalmat váltott ki az emberekből az esetleges cseppfertőzés miatt. A III. rendű alperes kisgyermekai is ott tartózkodtak a közléskor, a felperesi köhögést, vagy köhögési ingert olyan provokációnak tartotta, ami az adott indulatkitörést alappal kiválthatta.

A jóhírnév megsértése vonatkozásában a „nem tud közösségben élni, nem tanulta meg gyerekkorában” közlés vonatkozásában rámutatott, hogy a PK 12. számú állásfoglalás szerint az nem tényállítás, hanem véleménynyilvánítás, ezért a jóhírnév megsértése nem állapítható meg. A felperes „lehetetlen be- és feljelentéseket tesz legalább másik 5 szomszéd életét „vidámabbá téve” ugyancsak vélemény, amely rendelkezik kellő ténybeli alappal, ugyanis a felperes maga is elismerte, hogy négy lakó ellen feljelentést tett. Azon sérelmezett magatartás, miszerint a III. rendű alperes hatóság előtti szabálysértési eljárásban azt állította, hogy a felperes szándékosan provokálta, megvárta, amíg családja mellé ér és maszk, valamint kéztakarás nélkül köhög, részben valós állítás, ugyanakkor a hatóság előtt tett vallomás tekintetében visszautalt az I. rendű alperesi magatartás kapcsán kifejtettekre.

A magánélet zavartalanságához fűződő jog megsértése vonatkozásában rámutatott, hogy az nem működik mintegy általános személyiségi jogi klauzulaként, amely minden bántó incidens esetén megállapítható. Visszautalt továbbá az I. rendű alperesi magatartás kapcsán rögzítettekre.

A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és az alperesek keresete szerinti marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az eljáró bíró személye folytán az ügy tárgyilagos megítélése hiányzott. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem megfelelően mérlegelte. Tanú3 vonatkozásában tévesen, a preconcepciója alapján állapította meg, hogy elfogult lenne az irányában. Hangsúlyozta, hogy rendőri segítséggel és jogszabályok felhívásával próbál meg védekezni az alperesek ellen. Korábban Tanú3 a sajátos fellépésével elsimította a vitákat, fellépése folytán a szomszédok csendben maradtak. Maga is korábban szóban próbálta elsimítani a konfliktusokat, amiket az alperesek gerjesztettek, nem sok sikerrel járt, ezért ma már minden sérelmes alperesi magatartást követően kénytelen feljelentést tenni. Ezt azonban nem lehet felróható magatartásként értékelni.

A beszerezni kért videók elemzésével kívánta bizonyítani, hogy az alperesek provokálták, inzultálták. A videók tanúsítják, hogy egyik esetben sem ő volt a kezdeményező, hanem az alperesek. Az alperesek rendszeresen készítenek róla engedély nélkül felvételt, amit megosztanak a Facebookon.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság felülbírált a jogerős szabálysértési döntéseket. Sérelmezte azon megállapításait az ítéletnek, hogy a társasházközösség a magatartását már korábban rendkívül negatívan határozta meg, ezért az alperesek közlései nem alkalmasak a társadalmi megítélésének további rontására.

Nem felel meg a valóságnak, hogy kéztakarás nélkül köhögött. Nem köhögött, nem köpött senki felé, a saját ajtajával szemben jött rá a köhögés, ami bárkivel előfordulhat. Nem bizonyított, hogy összeférhetetlen lakója a társasháznak. Korábbi és eredményes jogérvényesítés alapján nem lehet alaptalan pereskedőnek minősíteni. Vitatta az alperesi állítást, miszerint a teljes lakóközösség osztja a vele kapcsolatos véleményüket, ami a

Facebook csoportban folytatott kommunikációból is kiderül. A teljes lakóközösség körülbelül 500-600 fő, a Facebook csoportban pedig csupán 250 fő van.

Megállapítható, hogy minden esetben jogszerűen járt el az őt ért sérelmekkel kapcsolatosan és nem vágott vissza jogsértéssel. Mindenkinek joga van arra, hogy otthonában háborítatlanul éljen, nemcsak a sértő szavak, hanem egyéb alperesi megnyilvánulások is kihatással vannak a magánéletére. A lakásából már nem tud eljönni úgy a fiával, hogy ne történne valami provokáció az alperesek részéről. Ez a mindennapjaira negatívan hat, egyedülálló törékeny és védtelen nőként.

[6] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

[7] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[8] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[9] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére, vagy a Pp. 381. §-ában szabályozott, annak mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperes sem hivatkozott. A másodfokú bíróság a fellebbezésben előadottakkal kapcsolatosan megjegyzi, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban kizárási okot nem jelentett be az eljáró bíróval szemben. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint, kizárólag az eljárási illeték összegére vonatkozóan megváltoztatta, egyebekben pedig azt helybenhagyta.

[10] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a szabálysértési eljárásokban hozott határozatok a Pp. 264. § (1) bekezdése alapján nem kötik. Ezen jogszabályhely jogerősen elbírált bűncselekmény esetén határozza meg azt, hogy nem állapíthatja meg a polgári perben a bíróság azt, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. Az alperesek vonatkozásában a felperes által csatolt iratok, így a Pesti Központi Kerületi Bíróság becsületsértés szabálysértése miatt indult ügyben hozott végzései becsületsértés szabálysértés megállapítására vonatkoznak, ezért az azokban foglalt jogi minősítés, továbbá a tényállás a polgári bíróságot semmilyen módon nem köti. Megjegyzendő azonban, hogy jelen perben sérelmezett közlések megtételét maguk az alperesek sem vitatták.

[11] Szintén helytállóan értékelte azt az elsőfokú bíróság, hogy a felperes és az I. és II. rendű alperesek között kifejezett rossz szomszédi viszony áll fenn, amely értelemszerűen kihat a felperes és a III. rendű alperes kapcsolatára is. E körben nyomatékosan szükséges értékelni, hogy nem vitásan a felperes, valamint az alperesek között a viszony elmergesedett,

számtalan eljárásban voltak érintettek, a peres felek egymás életvitelét folyamatosan kritizálják, ezen tevékenységükről más lakók és hatóságok is tudomással bírnak, a felperes számos alkalommal értesítette a rendőrséget.

Egységes a bírósági gyakorlat a tekintetben, hogy a peres felek részéről az egymás sérelmére kölcsönösen elkövetett személyiségi jogsértés nem ítélt meg egymástól függetlenül, nem a bíróság feladata a rossz szomszédi viszony megoldása. (Kúria Pfv.20.942/2017/9.) Amennyiben mindkét fél provokálja a másik fél reakcióját, akkor ezt szükséges értékelni a körben, hogy a személyiségi jog megsértésének megállapítása indokolt-e. Jelen esetben az állapítható meg pusztán a jelen perben csatolt okiratok és tanúvallomások alapján is, hogy számos rendőrségi bejelentést tett a felperes, olyan esetben is, amikor annak indokoltsága megkérdőjelezhető.

A rendelkezésre álló bizonyítékokat az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte, ennek során Tanú3 tanúvallomását is értékelte. A tanúvallomás is azt támasztja alá, hogy a felperessel szemben több lakó viselkedik fenntartással, továbbá, hogy amíg ő lakott a társasházban, nem kellett a rendőrséghez fordulni. A tanú azt is elmondta, hogy a felperes – az őt ért sérelmekre hivatkozva – a lakásából kilépve folyamatosan felveszi a történéseket. Ez pedig valójában ahhoz vezet, hogy a felperes mintegy folyamatosan készenlétben állva, mindent rögzít, hogy azáltal az alperesek, vagy egyéb lakók cselekvéseit archiválja. Tanú1, valamint Tanú2 tanúk vallomása is az alperesek védekezését igazolja, miszerint a felperes a személyét érintő bármilyen, általa sérelmesnek vélt hatást a hatóságok felé jelez, maga is tesz a konfliktus fenntartásáért, gerjesztésért. Mindezek alapján a peres feleket egymás verbális megnyilvánulásai tekintetében fokozott tűrési kötelezettség terheli.

A perbeli közlések kapcsán az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy azok a felek viszonyában nem jogsértők, e körben az indokolására a másodfokú bíróság csupán visszautal.

[12] A másodfokú bíróság is arra a következtetésre jutott, hogy a Ptk. 2:43. § b) és d) pont szerinti felperesi személyiségi jogok sérelmét nem lehetett megállapítani.

[13] A Pp. 383. § (6) bekezdése alapján a másodfokú bíróság hivatalból határoz a le nem rótt illeték viseléséről. A felperes három alperessel szemben kívánta érvényesíteni az igényét. Az egységes joggyakorlat szerint, amennyiben a sérelemdíj iránti igény nem éri el a 600.000 forintot, akkor a felróhatóságtól független szankciók alkalmazása iránti kereset esetén a per tárgyának értéke nem meghatározható, ezért személyenként szükséges alkalmazni az Itv. 39. § (3) bekezdés a) pontját. A Fővárosi Ítéltábla ezért emelte fel az állam terhén maradó illeték összegét 108.000 forintra (3 x 36.000).

[14] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő, a másodfokú eljárás költségeit nem számították fel, így arról a másodfokú bíróság a Pp. 82. § (1) bekezdése alapján nem döntött.

[15] A személyes költségmentességben részesült felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján a fellebbezési illeték az állam terhén marad.

[16] A pártfogó ügyvédi díj viseléséről a Pp. 101. § (3) bekezdése alapján rendelkezett a Fővárosi Ítéltábla.

Budapest, 2024. február 20.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró